

Skagenresa

med Oxie PRO den 24 – 27 augusti 2009

Text Birgitta Ufving, Foto: Bengt Jönsson

Vi var 28 deltagare varav fem stycken var PRO-medlemmar från övriga Skåne.

Måndag 24/8.

Startade 07.30 ifrån Oxie. Körde över tre broar och en tunnel innan vi var framme i Skagen. Det var Öresundsbron, Stora Bältsbron, Lilla Bältsbron och Limfjordstunneln.

Väl inne i Skagen fick vi en sightseeing med busen innan vi anlände till Color Hotel.

Tisdag 25/8.

Efter frukost åkte vi till Gamla Skagen eller Höjen, som det egentligen heter och stannade vid "Solnedgångsplatsen".

Alla husen var gula, taken röda och utmed takkanterna var en eller två vita ränder. Nu körde bussen till Skagens Museum, där vi fick en guidad tur, som var mycket bra, men vi hade för liten tid att gå runt på. Tavlorna är helt fantastiska, både ljusmässigt och med dessa ansiktsuttryck som illustrerar hur de målade människorna mår.

Nästa stopp var Svenska Sjömanskyrkan där vi först visas upp i kyrkorummet ovanför cafeterian, innan vi dricker kaffe i nämnda rum.

den s.k. "Sandormen", en traktor med släp, då inga bilar kan ta sig ut p.g.a. sanden.

Sista utfärden för dagen var "Grenen", där Skagerrak och Kattegatt möts. För att komma ut till spetsen, måste vi åka

Onsdag 26/8

Klockan 08.30 åkte sex glada pensionärer taxi 2,3 km till Örnreservatet i Tuen. Först gick vi runt för att titta på en fotoutställning, innan uppvisningen som var klockan 10.00. Då visades olika falk- och örnararter och deras flyg och jaktbeteende.

På kvällen åt vi Hjortstek och glass med chokladmussé. Efter maten satte vi oss i baren och lyssnade på pianisten och sjöng med i de texter vi kunde.

Torsdag 27/8

Hemresedag. Efter frukosten körde bussen ifrån hotellet med sikte på den tillsandade kyrkan. Den byggdes i slutet på 1300-talet och fick namnet Sankt Laurentius och var en gång Skagens sockenkyrka. Nu syntes tornet men själva kyrkorummet var under sanden.

Nästa mål var "Skagens By- och Egnsmuseum" som är ett frilands- och utställningsmuseum från olika perioder i Skagens historia. Efter guidningen åt vi lunch här och fortsatte därefter mot Skåne. Var hemma vid åttatiden.

Jag tror att de flesta var nöjda med resan och tackar Torsten för allt jobb han lagt ner och även chaufför och guide skall ha tack.

Jard och Carina Samuelson gjorde succé!

Text Sven-Eric Nygren Foto Sven Kruise

30-35 år efter toppåren med Bröderna Samuelsons gör Jard Samuelson fortfarande 90 spelningar per år.

I Församlingsgården, på PRO Oxies första medlemsmöte efter sommaruppehållet, bjöd han och hustrun Carina de 116 närvarande på ett långt program, där han varvade sången med berättelser från livet och en och annan rolig historia.

Publiken skrattade gott, njöt av musiken och applåderade. "Eller - vad säger ni?"

Och Gert skulle hålla en mäsas över likheten mellan människokroppen och det avlånga landet Sverige. Långsökt? Inte alls några problem för denne ordekvilibrist.

Vid förra framträdandet hade han manuset uppskrivet på en toapappersrulle, vilket underlättade livet för referenten.

Tuvan och hölasset

Av Sven-Eric Nygren

Det var en gång en liten tuva som inte hade fått plats på hölasset. Nu ville den hämnas ... Och välta hela lasset. Det var väl så det kändes för alla inblandade vecka 42. Här är historien.

Det handlar faktiskt om en sagolikt grym vecka för ordföranden och kommittébasen för Festkommittén. Och flera med dem. Planeringen för höstens fest den 16 oktober med god mat och dans hade avslutats för länge sedan. Då noterar Britt Mörnhag i kommittén att lokalen var upptagen för annat ändamål. Utsålt! Maten beställd. Likaså Liljas orkester. Vad göra?

Tja! Man tar det lilla lugna, som skåningar gör. Metodiskt går man igenom alternativen. Ett efter ett faller bort - endast skolmatsalen på Oxievångsskolan återstår. Där möts man av stora famnen av skolledningen. Stor, fin lokal - och till halva priset. Då hade kommitténs ledamöter genomlidit några sömnlösa nätter och kunde koncentrera sig på att ringa runt till ett hundratal gäster och lämna det glädjande beskedet. Små problem - som att lokalen var befolkad av elever en timme innan insläpp. Och en storstädning av lokalen. På trettio minuter ställer kommittén i ordning lokalens bord och stolar. Fixar en garderob av resten av möblemanget. Läger dukar på borden och Göran, tidigare stadsdelsbas, häftar upp de lågt hängande värmelamporna med "buntband". Som om han visste vad som behövdes i förväg! Undrar vad mer som fanns i byxfickorna!

Trots att allt talade för behovet av en lång, lång avslappning lockade Olle, med hjälp av musikanterna, upp oss till en "kort uppmjukning" på dansgolvet. Som blev en hel timme lång innan det äntligen serverades kaffe och kaka.

Dansen fortsatte sen i många timmar och trots att tungan hängde som en extra slips på kavaljererna höll orkestern ångan uppe ända fram till slutminuterna. Utan minsta ansats till pauser. Inte ens höll man inne med gammeldans, häftiga valser och en rivig snoa. Svingen, för er som vet.

Casino Cosmopol

Text och bilder: Malte Adofsson

Tisdagen 6 oktober besökte vi, drygt 40 medlemmar, Casino Cosmopol i Malmö.

Vi startade med en utsökt lunch, till förrätt fick vi en grönsaksskål, huvudrätt en Wallenbergare. Det hela avslutades med kaffe och nötkaka.

Därefter underhölls vi av Trio mé Bumba, en svensk musikgrupp som bildades i maj 1957.

*Trio mé Bumba
Bertil Lindblom, Jan-Erik "Bumba" Lindkvist och Rolf Larsson, samt vårt nöjda kulturombud Carin Quick.*

Gruppen har spelat in över 250 melodier på skiva och belönats med ett flertal guldsivor. Deras mest kända låt är "Man ska leva för varandra" som utkom på singel 1968. Alla kände igen flera av de låter som framfördes och sjöng flitigt med. Applåderna var omfattande och flera extranummer framfördes.

I priset ingick spelmarker för 60 skr. Efter lunchen och underhållningen gick vi ner på Casinot och spelade med markerna.

Flera hade aldrig besökt Casinot, så vi fick information om spelreglerna och några lyckliga fick även nöjet att vinna några hundralappar.

Tack för en trevlig eftermiddag!

I Piratens fotspår

Av Sven-Eric Nygren

Synen var hissande! In framför Församlingsgården gled en mörkblå buss, slickande de nedhängande trädgrenarna med sin mäktiga övervåning.

Vi hamnade så småningom i Sjöbo och intog ett spettekakebageri där bagaren Bill med hustru tog emot med nybakade kakor och champagne. Under tiden hade vår ordinarie guide sällat sig till sällskapet och fick Bill att avslöja hemligheten om hur man bakar en spettekaka som inte blir en kletig massa av ägg, socker och potatismjöl. Äggen väljs ut på en utprovad och beprövad hönsgrård. Det är det mest avgörande för ett bra resultat. Bageriet använder enbart elvärme vid bakningen. På frågan om inte någon speciell ved vore att föredra fick jag svaret: En kund, som inte hade besökt hans bageri, avgjorde att den kakan han just avsmakade var bakad med bokved. För en gourmet som han dög ingen annan ved. Tablå!

Vi besöker Piratenmuséet och får in en blink av det omskrivna pumphuset. Det var med knapp nöd vi fick ett avbrott för lunch på Sjöbo gästis innan vi gav oss ut i bushen och kröp in i en brydestua. I Bombi Bitt och jag sover Bombi Bitt i en sådan när han ville komma undan Franskan.

Dagens avslutning skedde på Sjöbo Kaffestuga med ett kakfat som inte skulle ha skämt ut ett Småländskt kaffekalas, bardomsminne med alla sju sorterna.

När hösten stod i sin finaste skrud.....

Text: Hjördis Wramhed. 29 oktober.

Fackelvandrade över 600 personer Dansbane-stigen fram till spången som leder över ängarna mot Statarmuséet.

Innan vi gick sjöng Svedala manskör några sånger för oss. Sen fick vi tända facklorna och därefter vandra iväg.

Vilken underbar kväll, vindstill, lagom temperatur och vilken färgprakt. Vi lunkade i lagom takt och pratade och njöt av upplevelsen. Som en enda stor lysmask ringlade folkmassan fram i stilla kvällen.

När vi kom fram bjöds på bulle med ost och skin-ka och soppa. Det fanns också kaffe och kaka, allt till självkostnadspris. Kön var visserligen lång även till maten men smakade bra när man väl fått sin portion.

Fin upplevelse tyckte Hjördis Wramhed.

Information till alla medlemmar

Utgivningen av PROfilen syftar till att ge samtliga medlemmar i föreningen tillgång till information som lämnas på hemsidan. Detsamma gäller också för dem som inte regelbundet besöker medlemsmötena och årsmötet.

Massor av information om PRO Oxie

Besök gärna PRO Oxies hemsida:

www.pro.se/oxie

Här finns fördjupning av allt som finns i Oxieprofilen plus mycket, mycket mer.

Redaktionen

Mode, mode, modernt

Månadsmöte den 30 oktober 2009

Text och foto: Malte Adolfsson

Efter sedvanliga förhandlingar skulle dagen bjuda på modevisning av höstens vackra och praktiska kollektion från Seniorshopen.

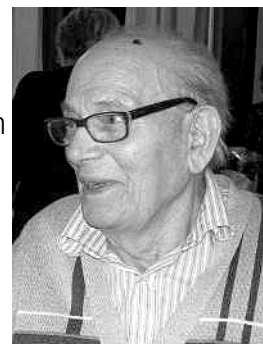

Syster Mårtensson, till höger, här tillsammans med döttrarna Hjördis Wramhed och Anita Hansson.

Hedrande besök

Vår förenings två hedersmedlemmar Syster Mårtensson och Kalle Johansson närvarade på mötet.

Båda har varit medlemmar i över 30 år. Fantastiskt.

Kalle Johansson.

Modevisning

Under ledning av Tina Földes, Seniorshopen, stegade våra fantastiska mannekängerna ut i salongen och visade upp det senaste av höstkläder från modebranschen.

Alla mannekängerna avslutade visningen för sängkammare och här gör sig mannekängerna redo för entré.

Våra skatter och Oxieragu

Text och foto: Malte Adolffson

Informationsmötet den 6:e november innehöll ett föredrag av Göran Andersson om "Vad vi får för våra skatter", mycket intressant och innehållsrikt. Vår egen Oxieragu stod för eftermiddagens underhållning.

Men mötet inleddes av Oxieragun med en sång med text av Ingar Dahlstrand och musik av Owe Törnqvist. Melodin var "Vart tog den stygga lilla loppan vägen? Ingen som vet, ingen som vet". Men texten av Ingar löd:

Vart tog alla våra skatter vägen, Göran han vet, Göran han vet.

Bibbi, Ann-Marie och Ingar sjöng och i refrängen fyllde övriga Oxieragun på.

Görans information - Utmaningar

Utmaningar för Oxie framöver är en positiv befolkningsutveckling 2010. I första hand barnfamiljer (förskolebarn), anpassning Oxievångsskolan – minskat elevunderlag, beslut om ny centrumbebyggelse tas i höst, valutgång 2010 – konsekvenser, stadsdelarnas framtida organisation m.m.

Hur det gick och vad vi som trogna skattebetalare fick ut av pengarna finns redovisade i årsredovisningar och allt är offentligt tillgängliga för alla.

Vi tackar Göran för en mycket givande och intressant föredragning om "Våra Skatter"

Carin Quick tackade Göran och vi alla gav honom varma applåder.

Malmö Opera

Text och foto: Sven Kruuse

Torsdagen den 19 november 2009 hade 18 förväntansfulla pensionärer från PRO Oxie samlats på Malmö Opera för en visning av teatern.

Malmö stadsteater från 1944 är ett monument över drömmen om folkteatern.

Fortfarande efter 50 år uppfattas den som praktfull, modern och inbjudande. Sedan 1994 är teatern byggnadsminnesmärkt..

Scengångare från Oxie

Det känns lite pirrigt att stå på denna stora scen och hade salongen varit fullsatt hade vi nog darrat i knäveckan.

Ett resande teatersällskap från Oxie

Vi har tidigare sett Oxie-pensionärernas teatraliska ådror vilka nu åter kommer till uttryck.

Skådespelartalanger

Vår guide tar oss fram till ett skåp med diverse teaterrekvisita. Här får vi bland annat se olika typer av hår och delar av vårt resande teatersällskap och oxianska skådespelare tar naturligtvis chansen att prova huruvida de kunde förändra sitt utseende med smärre justeringar.

Vi ser här Jan Fredriksson prova ut en förtjusande peruk som verkar passa honom alldeles utmärkt.

Tillsammans riktar vi ett stort tack till kulturarrangörerna som gjort detta möjligt.

Det blev en blöt fest

Text och bild: Gunn Brandin

Orden kom från vår mysiga chaufför, Jan-Åke från Mårtenssons Buss, när vi kom hem från vår utfärd. Söndagen den 22 nov 2009 började med att vi vaknade till en otroligt mörk och kulen dag. Strax innan klockan 11 rastade vi på Rasta på Hallandsåsen. Gott med påfyllning i kaffetarmen tyckte de flesta.

Äntligen efter en lång omväg hittade vi bussparkeeringen och se nu var vi i tid. Prick klockan 12. Det var inte dåligt planerat.

Vi sprang som skållade råttor från det ena huset till det andra för att inte bli alltför våta.

Köplusten fattades inte hos resenärerna. Det

märktes på alla tunga kassar och påsar som det konkades (bars) på när vi skulle in i själva slottet och äta 13:30. Där bjöds det tomtgröt med härlig tjock saftsås, macka med julskinka och senap samt kaffe med pepparkaka. Mums!

Hemfärden avlöpte med en hop nöjda och trötta marknadsbesökare i en buss med dämpad belysning och mysigt småprat i stolarna.

Det blev en blöt fest som vår chaufför sa när vi närmade oss slutmålet i Oxie.

Nu e de jul igen

Julfesten den 11 december 2009-12-14

Text Birgitta Ufving. Foto Sven Kruuse

Vid 14-tiden var alla glada och danslystna PRO:are på plats för att fira julen med "goer mad möed mad" och med dansskorna på de lurviga.

Musiken och sången skulle trakteras av P.O. Lundqvist som hantade sitt keyboard helt suveränt.

Först fick vi minst fem olika sillsorter med tillbehör. Det smakade helt suveränt men vi visste ju att vi skulle få småvarmt

och Ris á La Malta också.

Nu var alla mätta och belättna och dansen tog vid i ca en timme innan kaffet serverades och därefter till klockan 19.00.

Vi dansade t.o.m. långdans strax innan slutet, ut i kapprummet och tillbaka till festlokalen. Det var inte många som satt. Det har blivit en tradition att avsluta julfesterna med en långdans innan sista dansen.

Kul hade vi nog alla och som vanligt hade Olle med medhjälpare, fixat en oförglömlig fest även i år. Tack alla i festkommittén för allt ert arbete. Ni är helt fantastiska.